

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 22. 9. 2014 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Liperta a soudců Mgr. Pavla Hejdú a Dagmar Horákové v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX ,

nar. XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je v i n e n , že

v době od 01:00 hod. do 02:00 hod. dne 17. 6. 2013 v XXX, přiměl poškozenou XXX, nar. XXX, aby nastoupila do jeho vozidla za účelem vyřešení jejího dluhu vůči obviněnému, poté poškozenou svým vozidlem odvezl ke komplexu garáží pod nadjezdem v ulici XXX, kde zaparkoval v neobydlené oblasti, poškozené vulgárně řekl, že chce slyšet normální řešení, že buďto mu poskytne sex včetně sexu orálního, nebo ji vytáhne z auta a zmlátí ji a když poškozená neodpověděla, vystoupil z vozidla, obešel jej, otevřel dveře u místa spolujezdce, na němž seděla poškozená, poškozenou chytil zepředu pod krkem s tím, že ji vytáhne ven, poškozená cukla hlavou a krkem dozadu a prosila obviněného, aby toho nechal, načež obviněný zavřel dveře, obešel vozidlo, sedl si zpět na místo řidiče, rozepnul si kalhoty a poškozená ho pod nátlakem po dobu přibližně 5 minut orálně uspokojovala; po otázce, zda „jí to stálo za to“, na niž poškozená odpověděla pouze zakroucením hlavy, obviněný poškozenou opět vulgárně vyzval k souloži a následně poškozené, jež se ze strachu nebránila, pomohl stáhnout kalhoty; poté se obviněný s poškozenou přesunuli na zadní sedadla vozidla, kde obviněný zezadu na

poškozené proti její vůli vykonal soulož a po třech až čtyřech minutách do pochvy poškozené rovněž ejakuloval,

t e d y

jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **t ř í l e t**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s o s t r a h o u**.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném důkazním řízení měl soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku rozsudku způsobem tam uvedeným.

Obžalovaný uvedl, že s obviněním nesouhlasí. Nikoho neznásilňoval. Poškozená mu dlužila 5 000 Kč. Ve čtvrtek se dohodli, že v neděli bude pro něj mít peníze. Přijel tam, peníze neměla. Řekl jí, ať to jde vysvětlit do auta. XXX seděl vpředu vedle něj, poškozená si sedla dozadu. Řekla, že se mu může revanžovat jinak. U nádraží, jak se vjíždí na viadukt přibrzdil XXX, který zbytek cesty ke svému autu chtěl dojít pěšky. Nemá, jak dokázat, že se to nestalo. Ke styku došlo, ale nedošlo k němu stylem jaký je popsán v obžalobě. Seděl na přední sedačce, poškozená provedla orální sex a pak řekla, že má strašlivou chuť a sama se svlíkla. Jen se posunul na sedačce ve předu. Všechno se stalo na předních sedadlech. Na zadních sedadlech vůbec nebyli. Došlo jak k orálnímu tak i pohlavnímu sexu.

Svědék XXX potvrzoval výpověď obžalovaného, že se poškozená sama nabízela, aby se obžalovanému revanžovala. Byl ve vozidle když to říkala, následně odešel, když u toho nechtěl být.

Svědék XXX u toho nebyl, dle něj je to blbost. Svědkyně XXX viděla poškozenou přicházet. Byla veselá, nedomnívá se proto, že by mohla být znásilněná. Svědek XXX uvedl, že u údajného znásilnění nebyl a dokonce ani žádné nebylo, tím si je stoprocentně jistý. Slyšel, že to poškozená na obžalovaného ušila. XXX uvedl, že znásilnění si poškozená s jejím přítelem XXX vymysleli, neboť chtěli na obžalovaném vydělat peníze.

Obžalovaný je však usvědčován výpovědí poškozené. Poškozená uvedla, že když obžalovaný přišel do sčotu, tak mu říkala, že peníze nemá a obžalovaný říkal, že to proberou. Šla s ním k autu. V autě nikdo nebyl, nastoupila dobrovolně. Sedla si na přední sedadlo spolujezdce. Jeli po rychlodráze k nadjezdu. Pak obžalovaný zastavil a zeptal se, jak to dorovnáme. Jestli to bude dobrovolně, nebo zda mě vytáhne z auta. Brečela a ze strachu kývla. Chtěl po ní sex. Na předním sedadle asi dělala orální sex, nepamatuje si to. Pak jí vzal dozadu auta a provedl s ní pohlavní styk zezadu. Pak si opět sedla dopředu a jeli zpátky. Její výpověď posoudil soud jako věrohodnou, a to zejména podle způsobu, jak o všem vypovídala, výpověď dle posouzení soudu nebyla nahraná, ani naučená, vykazovala známky vytěsnění určitých negativních skutečností z mysli. Hodnověrnost její výpovědi potvrzuje i znalkyně XXX. Výpověď poškozené vyvrací výpověď svědka XXX, když uvedla, že když přišla do auta obžalovaného, nikdo jiný v autě nebyl. Sedla si na přední sedadlo. Výpověď poškozené potvrzuje i její přítel XXX. Uvedl, že poškozená byla na zhroucení. Přišla v roztrhaném oblečení, brečela, nestalo se jí nic dobrého. Ví, že odjela s obžalovaným autem, viděl že nastoupila do auta a seděli tam jen poškozená s obžalovaným. Výpověď poškozené potvrzuje i fotodokumentace jejího oblečení, kde jsou zachycené poškozené části oblečení.

Za násilí se ve smyslu § 185 odst. 1 alinea 1 podle soudní praxe považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a dosažení pohlavního styku proti její vůli. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože.

Po vyhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného prokázáno bylo. Obžalovaný za použití pohrůžky násilí donutil poškozenou k souloží, tak k jinému pohlavnímu styku. Soud neuvěřil výpovědi obžalovaného, že šlo o dobrovolný akt. Výpověď svědka XXX je dle názoru soudu vyvrácena výpovědí poškozené a svědka XXX. Výpověď ostatních svědků je málo vypovídající, u skutku přítomny nebyly. Jedná se pouze o jejich subjektivní pocity. Obžalovaný tak svým jednáním uvedeným v rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce znaky skutkové podstaty zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a tento čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Jako forma zavinění byl u obžalovaného shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný si musel být vědom co dělá, a že tak činí proti vůli a odporu poškozené.

O obžalovaném bylo zjištěno, že má v rejstříku trestů dvanáct záznamů. Při úvaze o trestu u obžalovaného vycházel soud z ustanovení § 37 a 39 tr. zákoníku a přihlédl k dosavadní trestní minulosti obžalovaného, k věku obžalovaného a k způsobu provedení skutku. Přitěžující okolností je, že spáchal trestný čin s rozmyslem. Soud tak dospěl k závěru, že na obžalovaného nelze působit alternativním výchovným trestem. Ze všech těchto důvodů soud není přesvědčen, že by působením na obžalovaného pomocí alternativního trestu bylo dostatečné, dosavadní chování a jednání obžalovaného neskýtá záruku, že by vedl řádný život a proto nelze v případě obžalovaného ukládat jiný druh trestu než trest spojený s přímým odnětím

svobody. S ohledem na stupeň společenské nebezpečnosti jednání a osobnosti obžalovaného pak trest uložil při spodní hranici zákonné trestní sazby ve výměře tří let, který považuje soud za adekvátní spáchanému činu.

Obžalovaný byl ve výkonu trestu odnětí svobody, takže jsou splněny podmínky pro jeho zařazení k výkonu trestu do věznice s ostrahou, proto podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ho soud pro výkon trestu zařadil do věznice s ostrahou

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 22. 9. 2014

Mgr. Tomáš L i p e r t , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Špatenková